

Patrocinadors principals de l'OSV:

Patrocinadors de l'OSV:

Mitjà oficial:

LA VANGUARDIA

L'OSV forma part del:

Jordi Brau, *actor*

Director i actor de doblatge nascut a Barcelona. És llicenciat en art dramàtic en les especialitats d'interpretació i expressió corporal per l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha estudiat piano i llenguatge musical a l'Escola de Música Sant Gervasi. Dedicat al doblatge des del 1983, dobla actors com Sean Penn, Nicolas Cage, Kenneth Branagh, Dennis Quaid, Tom Cruise i Robin Williams. Al llarg de la seva carrera ha doblat més de sis-centes pel·lícules i anuncis de televisió.

Lluís Posada, *actor*

Nascut a Barcelona el 1963, és actor professional de doblatge des del 1983. Veu habitual al nostre país d'actors com Johnny Depp, Jim Carrey, Adrien Brody, John Cusack o Leonardo DiCaprio, és actor en produccions de TV3: De professió API, 5 i acció, Estació d'enllaç, Nissaga de poder o El cor de la ciutat. Col·labora en programes radiofònics com El suplement de Catalunya Ràdio.

Rubén Gimeno, *director*

S'inicià en la direcció amb James Ross i es graduà a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm, amb J. Panula, A. Gilbert, E. P. Salonen, J. P. Saraste i L. Slatkin. Ha col·laborat amb moltes orquestres espanyoles (simfòniques de Galícia, Bilbao, Principat d'Astúries, Tenerife, Nacional de España, Orquestra d'Euskadi, OBC, Ciudad de Granada, Comunidad de Madrid, Palau de les Arts de València, etc.) i estrangeres (Norrköping Symphony, Gavle Symphony, Orquestra de Cambra de Ginebra, MMCK del Japó, Nacional de Colòmbia, etc.). Va ser director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès del 2009 al 2016. Ha col·laborat amb solistes importants, com Midori, S. Isserlis, D. Sitkovetski, K. Gerstein, M. Bayo o M. Camilo.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i ben aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer, D. Giménez Carreras i Rubén Gimeno. Des del setembre del 2017 ho és James Ross. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

www.orfeocatala.cat

www.osvalles.com

Amb la col·laboració de:

Dipòsit legal: B21785-2017

DISSABTE, 18 DE NOVEMBRE DE 2017 - 18.30 h
Palau de la Música Catalana - Sala de Concerts
Simfònics al Palau

Jordi Brau i Lluís Posada, actors
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Orquestra
simfònica
del Vallès

1987|30|2017
any fent música

«[...] Sempre penso que l'aire
Que respire és més pur,
Més noble la teva vida.
Aïllat d'aquest món on creixes,
Passejo lentament el cos. [...]»

Narcís Comadira,
Ara, la nit, la música...

I

Good morning Vietnam!: “What a wonderful world”
Bob Thiele (1922-1996) i **George David Weiss** (1921-2010)

El muñeco diabólico
Joe Renzetty (1941)

La máscara: “Hey Pachuco”
Randy Edelman (1947)

El discurso del Rey: 2n moviment de la “Simfonia núm. 7”
Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Titanic
James Horner (1953)

Nacido el cuatro de Julio
John Williams (1932)

Misión: Imposible
Lalo Schiffrin (1932)

II

Señora Doubtfire: Ària de Fígaro d’“El barber de Sevilla”
Gioachino Rossini (1792-1868)

Atrápame si puedes
John Williams

La vida es bella
Niccola Piovani (1946)

Piratas del Caribe
Hans Zimmer (1957)

Forrest Gump
Alan Silvestri (1950)

Durada aproximada: 1 h i 30 minuts

PROPER CONCERT

De Gershwin
a Guinovart

DISSABTE, 02.12.17 — 18.30 h
Sala de Concerts

Albert Guinovart, piano
Ana San Martín i Toni Viñals, cantants
James Ross, director
Orquestra Simfònica del Vallès
F. Loewe: *My Fair lady* (suite)
G. Gershwin: *Concert per a piano en Fa major*
A. Guinovart: suites simfòniques dels seus musicals: *Mar i cel*,
Scaramouche, *Flor de nit*, *Gaudí*, *Paradís*, *Arrebato* i d’altres.
Preus: 18, 29, 36, 48 i 56 euros

Les bandes sonores,
la música clàssica del
segle XX

Una de les grans aportacions a la música interpretada als grans auditoris els darrers anys ha estat la de les pel·lícules. Sortosament per a tots, sabem que les bandes sonores ja no són un mer complement de les imatges, sinó que tenen entitat pròpia, i a la vegada estan dotades d’un gran component emocional (i emocionant!) que la música diguem-ne “clàssica” del segle XX havia anat perdent, entre dissonàncies, serialismes i avantguardismes diversos.

De manera que compositors com John Williams, James Horner, Hans Zimmer o Alan Silvestri ja no són només coneguts pels aficionats, sinó també per aquells que volen ampliar la seva cultura musical, i la seva inclusió en programes compartint obres de Beethoven o Rossini (com és el cas del concert d’avui) ja no incomoda.

Resulta evident, però, que en aquesta mena de concerts encara estem a les beceroles. Malgrat la seva popularitat, la música cinematogràfica no deixa de ser un repertori arriscat per a segons quins auditoris, a banda d’altres dificultats afegides, com ho són els drets de propietat intel·lectual (sovint molt cars) o el de trobar-nos encara en una fase en què prevalen aquelles interpretacions de peces molt conegudes i dotades sovint d’una poderosa orquestració.

Malgrat aquestes limitacions, l’Orquestra Simfònica del Vallès, que es caracteritza per un enjogassat esperit transgressor en aquesta i altres qüestions, ens obsequia sovint amb concerts com el d’avui, en què es barreja la popularitat de peces com *Misión: Imposible*, *Piratas del Caribe* o *Titanic*, amb d’altres dotades de gran qualitat, com dues de les aportacions del gran Williams (*Nacido el 4 de Julio* o *Atrápame si puedes*), la magnífica partitura de Silvestri per a *Forrest Gump* o la inquietant de Joe Renzetty per a *El muñeco diabólico*.

Però l’element reivindicatiu no acaba aquí. La Simfònica complementa magníficament el programa d’avui aportant-hi les veus i les interpretacions de dos actors de doblatge excel·lents, Jordi Brau i Lluís Posada. Com les bandes sonores, la seva professió ha estat massa temps a l’ombra, i sovint la seva feina s’ha menyspreat o ignorat. Reivindicar-les no deixa de ser (també) un acte de justícia.

És d’esperar que un cop haguem consolidat del tot aquesta mena de concerts, descobrirem altres compositors que sense ser contemporanis pertanyen al “classicisme” de la banda sonora: Max Steiner, Erich Wolfgang Korngold, Alfred Newman o Bernard Herrmann. Fer-ho voldrà dir assolir definitivament la reivindicació de les bandes sonores com la música clàssica del segle XX.

Albert Beorlegui i Tous, periodista i comentarista cinematogràfic

Concert en col·laboració amb:

Comparteix la teva experiència
del concert a Twitter:
#DePel·licula_osv
a @osvalles